

שתינו שתי כוסיות ויסקי בשביל האומץ, והתלבשנו בשמלות הכי יפות של נו. "ככס ולכש", כמו שאמרה מירי, "שיהיה שימושי בדרך למצריים". הגענו לשגרירות. את פנינו קיבל לוח ענק מואר בניאון, עליו כל הוועות שהישראלים עושים למצרים. איך שהמצרים רואים את זה: תמונות ענקיות על הריסת בתים בשטחים, הרג של אנשים ועוד. אני נשארתי בחצר וביקשתי ממירי שתיכנס קודם ותבקש מחברי להקת הסינג'סינג שיצאו החוצה ויקחו אותי פנימה. כשהייתי בחצר ניגש אלי צלם תורכי שהכיר אותי והריח את הסקופ. הוא יעץ לי לחזור חזרה למלון. לא קיבלתי את העצה.

איש הראשון שמירי פגשה בתוך אולם הקונסרטיון היה המנצח רחבני, את אשה מאוד אמיצה שהסכמת לבוא הנה, הוא אמר לה. מירי סיפרה לו שאני בחוץ וביקשה ממנו לשמור עלייך בסוד. כשראיתי שלא עושים ממירי קציצות, נכנסתי גם אני לשגרירות. כל מי שהכירני וידע שאני מישראל, פחד להגיד לי שלום. ניסו לברר מי זה השגריר. הראו לנו אדם כבן 50, גבר נאה לבוש אלגנטי,

תמונה זו צולמה בשגריר- רות המצרית באתונה -- כשעליזה עומדת ליד השגריר עם להקת "הסינג-סינג"

עומד ליד תמונתו של נאצר. ניגשתי אליו עם כוסית ויסקי ביד, איתי ביחד ניגשו חברי הסינג'סינג. הצלמים, שמירי הודיעה להם על הפגישה ההיסטורית, פרצו קרי מהם. הם התחילו לצלם. השגריר, שלא ידע עם מי הוא מצטלם, חיך כמלוא פיו. לאחר גמר הצלמים עזבנו את בנין השגרירות. לאחר יומיים היו כל העיתונים ביוון מלאים בסיפור פלום התמונה לה נתנו את הכותרות: "בפסטיבל הזמר הבינלאומי שבחו מפוליטיקה..."

ינתיים התחילו החזרות של הזמרים עם התיזמורות לקראת הפסטיבל. בזמן החזרות ניגש אלי גבר דימבוגר שאמר לי שהוא שמע שאני מישראל, והציג את עצמו כאיבן סנש, אחיה של הצנחנית חנה סנש וכמחבר שירו של הזמר ההונגרי בפסטיבל. הוא התעניין במצב בישראל ואמר שהוא נורא מעוניין לבוא לבקר בארץ. בזמן החזרות נפגשתי גם בזמרת המצרית מנר, שידעה מי אני. דיברתי איתה רק על שירה. אגב, תוכן שירה של מנר בפסטיבל היה על אהוב שנהרג במלחמה ועל מדינתה שנהרסה ולכן חייה אינם חיים יותר. בתשיעי לחודש התחיל הפסטיבל עצמו באיצטדיון ענק המכיל 70 אלף מקומות ישיבה. השתתפו נציגים של 38 ארצות. מהם שבעה מעבר למסך הברזל. הפסטיבל היה ממש לאנורמלי. חוץ מהמתחרים הופיעו בכל ערב זמרים אורחים. בערב

ליד שגרירו

עם הלבנוני

יזדות נרקמה בין הזמר הלבנוני סס קלרק, שייצג את ארצו בפסטיבל, לבין נציגת ישראל עליזה עזיקרי. אבל אסור היה לו להצטלם איתי כשאנו מחובקים, סיפרה עליזה. "לכן דיברנו על פוליטיקה".

הראשון הופיע אדמו, ששר את השיר אינשאללה. שהתוכן שלו הוא על ירושלים. אנחנו ישבנו בזמן ההופעה ליד המשלחת הלבנונית. הייתם צריכים לראות איך שהם מחאו כף לשיר. הצלמים שראו את הקשרים הטובים שלנו עם הלבנונים, ביקשו ממני ומהזמר הלבנוני סס קלרק להצטלם ביחד. בין השיחות שהיו לי עם סס קלרק, דיברנו גם על פוליטיקה. הוא אמר לי שהעם הלבנוני רוצה מאוד בשלום עם הישראלים. הוא סיפר לי גם שעכשיו מאמינים בלבנון לכל הודעותיו של דובר-צה"ל ולא מאמינים יותר להודעות המצרים. דבר נוסף שקשור בשגריר המצרי: סיפרו לנו שהוא אמר לאנשיו בשגרירות כי הוא שמע שהשיר של הישראלית יוצא מהכלל וכי הוא פוחד שהזמרת המצרית לא תוכה.

העיתונאית הלבנונית ויויאן חדד, שהייתה חברה בחבר השופטים, קשרה קשרים עם המשלחת הישראלית והתיידדה עם עליזה. בתוצאות שיפוט היא דירגה את ישראל מייד אחרי לבנון. לידה בתמונה: שופט אחר, הישראלי חנוך חסון, מנהל התוכניות המוסיקליות בשידורי ישראל.

ובאמת, לפי התוצאות, אני הייתי בין עשרת הראשונים והיא בכלל לא זכתה. בנשף הסיום, כשהילקו את הפרסים, ישבנו שוב ביחד עם הלבנונים. אז אמר סס קלרק דבר שמאוד מצא חן בעיני: "אני מקוה שבשנה הבאה נגיע למצב כזה שנוכל להטיל מטבע כדי להחליט אם הפסטיבל יערך בכירות או בתל-אביב."